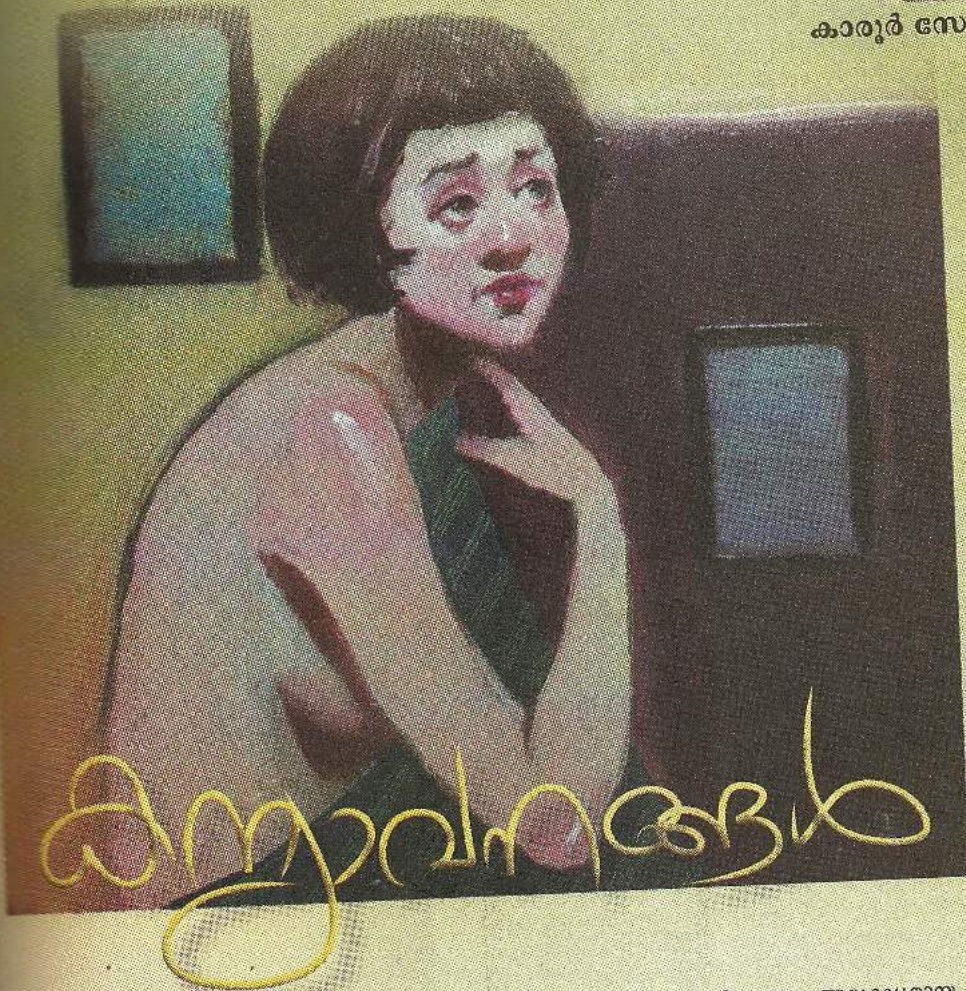

കാരുർ സോമൻ

വിമാനത്താവളത്തിനു പുറത്ത്
നൂൽമഴ പെയ്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അഞ്ചാം
ദെർമിനലിൽ വിമാനം കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ
വേഗം നാട്ടിലെത്തിയാൽ മതിയെന്നേ റീ
യായിരുന്നുള്ളൂ. അവൾ അലക്ഷ്യമായി
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കൈയിൽ ചുരു
പ്പിക്കുന്ന 'ഗാർഡിയൻ' പത്രത്തിന്റെ അക്ഷര
വും ഭംഗിയില്ലെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി.
ഉളികൾ പല ആകൃതിയിൽ രൂപംകൊ
ണ്ടുചിരിക്കുമ്പോൾ ഇരുട്ടിൽ തെളിയുന്ന
പിളർത്ത ചില രൂപങ്ങൾപോലെ അവ ക്രമ
പെയ്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ദെർമിനലിനുള്ളി
പ്പാഴും, തിരക്കിൽ അവൾക്ക് അകാരണമായി
തോന്നി.
പ്ലാതെ മഞ്ഞുമേഘങ്ങൾ തിരക്കിട്ടു നീ
ളിവിതത്തിന്റെ മായക്കാഴ്ചകൾ പോലെ. മഴ
കൾ മടുത്തുതുടങ്ങിയപ്പോൾ കണ്ണുകൾ പത്ര

ത്താളുകളിലൂടെ ഓടിനടന്നു. അലക്ഷ്യമായ നോട്ടത്തി
നിടയിലാണ് കന്യകാത്വത്തെക്കുറിച്ചൊരു തലക്കെട്ട്
കണ്ടത്. ഉള്ളിലൊരു കാളൽ. എന്താവും എഴുതിയിരി
ക്കുന്നത്!
ദെർമിനലിനുള്ളിൽ അനൗൺസ്മെന്റ് മുഴങ്ങി.
അവൾ അതൊന്നും കേട്ടില്ല. പത്രം മുഖത്തോടു ചേർ
ത്തുവച്ച് അവൾ അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ ഓട്ടപ്രദക്ഷിണം
നടത്തി. അമേരിക്ക, ആസ്ട്രേലിയ, സിംഗപ്പൂർ തുട
ങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ പെൺകുട്ടികളെക്കുറിച്ചാണ്. അവി
ടെ ഭൂരിഭാഗവും പതിനേഴു വയസ്സിനുള്ളിൽത്തന്നെ
അബോർഷൻ ചെയ്യുമത്രേ. കഴിഞ്ഞ വർഷം മാത്രം
ഇംഗ്ളണ്ടിലും വെയിൽസിലും പതിനഞ്ച് വയസ്സിനു
താഴെയുള്ള രണ്ടുലക്ഷത്തോളം കുട്ടികൾക്ക് അബോർ
ഷൻ നടത്തിക്കൊടുത്തത് സർക്കാർ നേരിട്ടായിരുന്നു.
അവിശ്വസനീയം! സ്വന്തം നാട്ടിലാണെങ്കിൽ ഇതു നട
ക്കുമോ?

മനസ്സിലെവിടെയോ ചിന്തകൾ കുരുക്കിട്ടു. ഉള്ളി

ലൊരു പുകച്ചിൽ. നെഞ്ചിലാകെ ഭാരമേറുന്നതുപോലെ. ഓർമ്മകളിലേക്ക് അറിയാതെ വഴുതിവിഴുകുകയായിരുന്നു. കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത കുതിരകളെപ്പോലെ സ്വപ്നങ്ങൾ ഓർമ്മകളിലേക്ക് ചവിട്ടികയറി.

നാട്ടിൽ, വസ്ത്രത്തിലും ആരേണത്തിലും ഫാഷൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരെയാണ് കാണുക. ഇവിടെയോ, വസ്ത്രത്തിന്റെ നീളം എത്ര കുറയുന്നുവോ അതാണ് ഫാഷൻ. 'ദി സണ്ണി'ലെ ഇക്കിളിച്ചിത്രങ്ങൾ കാണുമ്പോൾത്തന്നെ ലജ്ജിപ്പിച്ചുകളയും. വേണ്ടെന്നുവെച്ചാലും കണ്ണിലേക്ക് അവ കയറിയിറങ്ങുകയാണ്. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ വായിച്ചത് പുതിയൊരു അറിവായിരുന്നു. അവൾക്ക്, കൂടുതൽ വിവരം തേടി കണ്ണുകൾ വീണ്ടും പത്രങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

അബോർഷൻ പ്രശ്നമേയല്ലാത്ത പടിഞ്ഞാറൻ സംസ്കാരം. വിദ്യാർത്ഥിനികൾ ഉൾപ്പെടെ 32 ശതമാനം സ്ത്രീകളും ഇവിടെ അബോർഷൻ ചെയ്യുന്നുണ്ടത്രെ. രാജ്യത്തിന്റെ കണക്കല്ലേ. ഇന്ത്യാക്കാരുമുണ്ടാകും. അതിൽ! സ്ത്രീകൾക്ക് ഇത്രമാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യമോ? നാട്ടിൽ അവിഹിതഗർഭം മുതലക്കണ്ണിരാകുമ്പോൾ ഇവിടെ സ്ത്രീകൾ മുതലുകൾ ഇരപിടിക്കാനെന്ന പോലെ പുരുഷന്മാരെ കാത്തുകിടക്കുന്നു. ഏറ്റവും സ്വകാര്യമായത് നഷ്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ സ്ത്രീ എന്ന പദത്തിനു പിന്നെ എന്തർത്ഥം!

പുറത്ത് മഴ ശമിച്ചിരിക്കുന്നു. അവളുടെ കണ്ണിലേക്ക് മഴത്തുള്ളികൾ പെയ്തിറങ്ങിയില്ല. അക്ഷരങ്ങൾ ഇമ വെട്ടി ഓർമ്മകൾക്കു വഴിമാറി. ഓരോന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് കരച്ചിൽ വന്നു. ഇരമ്പിവരുന്ന കരച്ചിൽ പിടിച്ചുവയ്ക്കാൻ പാടുപെട്ടു.

പതിനാലാം വയസ്സിലായിരുന്നു അത്. മധുരവികാരങ്ങൾ മാത്രം മനസ്സിൽ മുളപൊട്ടിയ നാളുകൾ. മറ്റൊന്നും മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ജീവിതമെന്നാൽ ഇതു മാത്രമാണെന്നായിരുന്നു വിചാരം. ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുരുഷനൊപ്പം ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പോവുക. ഇഷ്ടപ്പെട്ട പാട്ടുകൾ കേൾക്കുക. കിനാവു കാണുക...

തൊട്ടടുത്ത വീട് അയാളെന്നാൽ അവൾക്ക് സ്വന്തം ജീവനേക്കാൾ പ്രിയമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം ആരുമില്ലാത്ത സമയം. വെറുതേ ഓരോന്നോർത്തു കിടക്കവേ, മഴയുള്ള നേരത്ത് അയാൾ കയറിവന്നു. പിന്നീട് അറിയാതെ ആഗ്രഹിച്ചുപോയി. മനസ്സും ശരീരവും ഇഷ്ടപുരുഷന് സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിനു പുതിയ അർത്ഥം കൈവരിക്കുന്നതു പോലെയാണെന്നു. ആഗ്രഹങ്ങൾക്ക് സോപ്പുകുളികളുടെ ആയുസ്സു മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വൈകിപ്പോയി. റീനയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

കോയമ്പത്തൂർ നഴ്സിംഗ് കോളേജിൽ വെച്ചായിരുന്നു അബോർഷന്റെ കൂത്തുന്ന വേദന അനുഭവപ്പെട്ടത്. അതോർക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴും അടിവയർ തുളച്ച് വേദന ഇരച്ചുകയറും. ഡൊളജിസ് ബ്രാക്കിന്റെ തീരത്തു നിൽക്കുമ്പോഴും ഇതേ വേദന തോന്നി. ഇനിയൊരിക്കലും അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടാകരുതേയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും നോവ് പിന്നെയും പിന്നെയും പലപ്പോഴായി തികട്ടിവന്നു. ജനിച്ചുവളർന്നത് ഇവിടെയായിരുന്നെങ്കിൽ നൊമ്പരങ്ങൾ മറ്റൊന്നായേനേ. എങ്കിലും ഓരോ പെണ്ണും പുസ്തകത്താളിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ച സ്വപ്ന മയിൽപ്പീലി നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ലോകത്ത് എവിടെ ജനിച്ചാലും കരയായിരിക്കുമോ?

പിന്നീട് ജീവിതം എത്ര മാറിയിരിക്കുന്നു. കെട്ടു

പാടുകളുടെ നദി കടക്കാൻ എത്രയെളുപ്പം. ഇരുണ്ട രാത്രിയിൽ എന്തൊക്കെ ഒന്നിനും ഒരു ക്രമവുമില്ല. നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ചിലപ്പോൾ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും ആശങ്കപ്പെടാതെ സഞ്ചരിക്കുകയാണ്. എന്തിനെന്നു സ്റ്റിലേക്ക് ഇരുട്ട് കയറിത്തുടങ്ങിയാൽ ത്തികളെല്ലാം മദംകൊണ്ട മുഗ്ദ്ധനായപ്പോൾ പോയകാലത്തിന്റെ നൊമ്പരം നീന്തി ചിലത് ഓർക്കുമ്പോൾ സുഖമുള്ള വേദന. എത്രയോ രഹസ്യങ്ങൾ എത്രയോ കേൾ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ഉള്ളുകളിൽ ഉണ്ടാവും. പക്ഷേ, ഇവിടെ ഇങ്ങനെയൊന്നും സുമായാലും പരസ്യമായാലും ആർക്കുമില്ല. എല്ലാം എല്ലാരുമറിയാമെന്നാൽ മെന്ന് ഭയം ആർക്കുമില്ല. ആരും ആരും

പ്രണയത്തിലും ആരും ജീവിതം ഹോമിക്കുന്നുമില്ല. അയാൾ ഉടഞ്ഞുവീഴുന്നില്ല. അതിങ്ങനെ ഒന്നുമറിയാത്ത അവൾ തലപോലെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അതിനടിയിൽ തണുപ്പ് കൂടിവന്നു. തിരക്കും വർഷവും അവളോടു ചേർന്ന് ഒന്നുരണ്ടു പേർ വന്നിരുന്നു. അവൾ ശ്വാസിച്ചില്ല. അവൾ മുഖംപൊത്തി കുനിഞ്ഞു. അന്നുണ്ടിസ്സെന്റെ വിവിധ കമ്പനികളുടെ മുമ്പിൽ വിവിധ താളത്തിൽ ഉയർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു അവളുടെ വിമാനം മാത്രം വരാൻ വൈകി. അവളെത്തിയ തീരെ വേഗമില്ലെന്ന് റീനയ്ക്കു അറിയാം. അതിനെക്കുറിച്ചൊർക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് ഹൃദയം പൊട്ടിപ്പോകുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ഉറച്ച ചുവടുകളോടെ അവളെ പോകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചപ്പോഴൊക്കെ അതിനെക്കുറിച്ചാണ്. കൂടെ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജീവിതം ചുരുക്കമാണെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ നാളുകൾ. അവൾ പാതയിൽ ഓരോ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുമ്പോഴും അവളോടൊപ്പം ശരിയെന്നു കാണിച്ച് നേർവഴി നടത്താൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്ന് ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ് ഓർത്തത്. സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാനായി പടിച്ചെടുത്തപ്പോഴൊക്കെ കൂട്ടിനായി ആഗ്രഹിച്ചു. അന്ന് കാറ്റത്ത് മണ്ണൊരുട്ടിയായി അലിഞ്ഞലിഞ്ഞ് മണ്ണൊരുട്ടി കൊതിച്ചു. അതിനടിയിൽ ഓരോ അണുവിലും പതഞ്ഞുയർന്ന് അണുവിലും സ്വയം തടഞ്ഞു നിറുത്താനായില്ല. അവൾക്ക് ഇങ്ങനെയാണോ? ഒന്നായി അലിയാൻ അവളോടൊപ്പം അഭിവാഞ്ഛ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടോ? അവൾ കഴിഞ്ഞ നാളുകൾ. ഭർത്താവ് ഗൾഫിലേക്കു പോയി. പുരുഷാലം കത്തിലൂടെ മാത്രം വികാരങ്ങൾ അവൾ ആഗ്രഹങ്ങളെയും താലോലിക്കാനാവാം? അവൾക്ക് ഇവിടെ നിശ്വാസം. അയാളുടെ സ്പർശം. അയാളുടെ തലം. അയാൾ... അയാൾക്കുവേണ്ടി അവൾ കാത്തിരുന്ന് കഴിഞ്ഞു.

അങ്ങനെ സഖരിയ ജോസ് അവളെ തേടിയെത്തുന്നില്ല. റീനയ്ക്ക് മാത്രമറിയാം- അയാളെ അത് തേടുകയായിരുന്നു. കോളേജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തമ്മിലറിയിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന അവളായിരുന്നു അത്. മരുഭൂമിയിൽ പെയ്യുന്ന മഴ അവളായി അയാളുടെ സാമീപ്യം. അതൊരിക്കലും അവളെപ്പറ്റിയൊന്നെങ്കിൽ.

അയാളെപ്പറ്റി കൂട്ടിർ. കാറ്റിനും കാറ്റിനും ഏഴ്ഷക്. മനസ്സ് കൂടുന്നില്ലാത്ത ഉന്മേഷം. എല്ലാം അറിയാതെ അവൾ സംഭവിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നും വേണ്ടെന്നു തോന്നി. എല്ലാം തുടങ്ങിയിട്ട് സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു തോൽ. പുരുഷാലം. സന്തോഷം നൈമിഷികം മാത്രമാണ് തിരിച്ചറിഞ്ഞ കാലം. സഖരിയയോടൊപ്പം അവൾ കാലം അവൾക്കു നൽകിയ പുതിയ അർത്ഥം. അവളാണ് ഗൾഫ് വിസ കടന്നെത്തിയത്.

അയാളെപ്പറ്റി വക ചുടൻ സമ്മാനം. സ്പ്രേറ്റ്സിൽ അവൾ സി.ജി.എഫ്.എൻ.എസ്. യൂറോപ്പിൽ പോയി. എല്ലാ എൽ.റ്റി.എസ്. പൂർത്തിയാക്കി. ദുബായ്. അവൾ പ്രവാസകാലം. അതായിരുന്നു ശരിക്കും അവളെ വളർപ്പാഴും മാത്രം അരികിലെത്തുന്ന ഭർത്താവ്. അവൾക്ക് പുറത്തുപോകണമെന്നു തോന്നി. അവൾ അയാളെത്തും. അവൾക്ക് ചർദ്ദിക്കാൻ തോന്നി. അവൾക്ക് അയാൾ അവളെ കെട്ടിപ്പുണരും. അവൾക്ക് അയാൾ പടഞ്ഞപ്പോൾ ശ്വാസംകിട്ടാതെ അമർത്തി അയാൾ കിടക്കയിലേക്കു തള്ളിയിടുന്ന ഭർത്താവ്!

